

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **K. R.**, zastoupený Mgr. Marií Huspekovou, advokátkou se sídlem Zeyerova 710/36, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 10. 2021, č. j. 16 A 9/2019-66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Průběh dosavadního řízení

[1] Městský úřad Kadaň doručil žalobci dne 16. 5. 2018 oznámení o tom, že ke dni 19. 4. 2018 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů upraveném zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v relevantním znění (dále jen „zákon o silničním provozu“); současně byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

[2] Proti tomuto oznámení podal žalobce námitky, v nichž především uvedl, že tři z pokutových (resp. příkazových) bloků, na jejichž základě byly provedeny uvedené záznamy bodů do registru řidičů, nebyly způsobitelnými podklady pro záznam bodů, neboť podpisy na těchto blocích nejsou jeho pravými podpisy. Žalobce připustil, že ve dnech, kdy

byly tyto bloky vydány, mohl být při řízení svého vozidla kontrolován pro podezření ze spáchání dopravního přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, vyloučil však, že by souhlasil s projednáním přestupků v blokovém řízení, resp. v příkazním řízení na místě. Žalobce dále poukázal na vizuální odlišnost podpisů na jím zpochybněných blocích a dvou blocích, jejichž podpis nezpochybňoval. Dodal, že jím zpochybněvané bloky se týkaly přestupků spočívajících v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, přičemž o tomto přestupku mu bylo známo, že je spojen se záznamem bodů do registru řidičů, přičemž v případě takto závažné sankce by neměl důvod vzdát se běžného postupu projednání přestupku. Nezpochybněné bloky se týkaly přestupků spočívajících v porušení povinnosti použít bezpečnostní pás a u tohoto přestupku se mylně domníval, že k záznamu bodů nedochází, a s projednáním věci v příkazním řízení na místě proto souhlasil.

[3] Správní orgán prvního stupně námitky žalobce rozhodnutím ze dne 19. 7. 2018, zn. OD-54402/2018/Kob, zamítl jako nedůvodné a provedené záznamy 12 bodů potvrdil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán prvního stupně zejména uvedl, že v daném řízení nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či nevinu řidiče, neboť řízení o přestupcích již byla pravomocně ukončena. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dodal, že byl oprávněn posoudit pouze to, zda pro záznam bodů do registru řidičů existuje způsobilý podklad a zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem; správnost a zákonnost podkladových rozhodnutí však nepřezkoumává. Správní orgán prvního stupně uzavřel, že v pokutových (resp. příkazových) blocích, jejichž kopie si vyžádal, je vždy uvedeno číslo řidičského průkazu a občanského průkazu žalobce, podle nichž byl ztotožněn při podepisování bloku, a rovněž další podstatné obsahové náležitosti, bloky tedy byly vypsány v souladu se zákonem.

[4] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž zopakoval svou argumentaci a namítl, že správní orgán prvního stupně jeho námitku řádně nevypořádal. Skutečnost, že jsou v pokutových (příkazových) blocích uvedeny identifikační údaje žalobce, nijak nevypovídá o tom, zda jsou podpisy na blocích jeho pravými podpisy. Dále žalobce rozvinul obdobně jako v námitkách argumentaci týkající se podstaty blokového řízení (resp. příkazního řízení na místě) a významu pokutových (příkazových) bloků pro toto řízení.

[5] Žalovaný odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 24. 7. 2019, č. j. KUUK/93956/2019/DS, zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí poukázal na rozdíl mezi řízením o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a řízeními o jednotlivých přestupcích. Zopakoval, že v řízení o záznamu bodů správní orgán přezkoumává pouze to, zda pro provedení záznamu existuje způsobilý podklad a zda byl záznam proveden v souladu s ním, není však oprávněn podkladový právní akt přezkoumávat. Správní orgán prvního stupně tedy postupoval správně, pokud si vyžádal podklady, na jejichž základě byl proveden záznam bodů, a postavil najisto, že údaje v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení (resp. v příkazním řízení na místě) odpovídají skutečností uvedeným v příslušných pokutových (příkazových) blocích. Dále žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty pouhým tvrzením řidiče o tom, že přestupek nespáchal, nezakládá správnímu orgánu povinnost shromažďovat další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v oznámení. K tomu dojde pouze v případě, kdy řidič svá tvrzení dostatečně konkretizuje a podloží je důkazními návrhy. Správní orgán

pokračování

posuzuje rovněž kvalitu oznámení z hlediska toho, jaké množství údajů svědčících o spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje. Žalobce dle žalovaného svá tvrzení dostatečně nekonkretizoval a jeho námitky tedy nemohly zpochybnit obsah oznámení o projednání přestupků. Následně se žalovaný vyjádřil k obsahu jednotlivých žalobcem zpochybněných pokutových (příkazových) bloků, přičemž dospěl k závěru, že žalobci byl na jejich základě zaznamenán správný počet bodů. Žalobce byl při sepisování bloků vždy ztotožněn jako přestupce na základě předložených dokladů totožnosti, v blocích byl jednoznačně identifikován a nemohlo tedy dojít k jeho záměně s jinou osobou. Žalobce netvrdil, že by mu byl občanský průkaz odcizen, je tedy v podstatě vyloučeno, aby se jím v souvislosti s projednáváním přestupků prokazovala jiná osoba. Z pokutových (příkazových) bloků tedy žalovaný měl za prokázané, že žalobce svými podpisy potvrdil, že souhlasí s projednáním daných přestupků v blokovém řízení (resp. příkazním řízení na místě). Žalovaný tedy shledal postup správního orgánu prvního stupně správným.

[6] Proti uvedenému rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, v níž vyjádřil nesouhlas se závěrem žalovaného o tom, že správní orgány neměly v projednávaném případě posuzovat zákonnost a správnost bloků, které byly podkladem pro zaznamenání bodů do registru řidičů. Pripustil, že správní orgány nebyl oprávněny přezkoumávat závěry týkající *„hodnocení přestupku po stránce skutkové“*, poukázal ovšem na to, že namítal, že dané přestupky dosud nebyly řádně projednány příslušným správním orgánem a nebylo o nich rozhodnuto. Na pokutových (příkazových) blocích, jejichž kopie jsou založeny ve správním spise, chybí jeho pravý podpis, tyto bloky tedy nedokládají, že dané přestupky byly projednány v blokových řízeních (resp. v příkazních řízeních na místě). Těmito námitkami se správní orgány měly dle žalobce zabývat. Vzhledem k tomu, že tak neučinily, považuje žalobce jejich rozhodnutí za nepřezkoumatelná.

[7] Krajský soud žalobu shora uvedeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud popsal podstatu a princip fungování tzv. bodového hodnocení řidičů upraveného v zákoně o silničním provozu. Dále krajský soud stejně jako správní orgány zdůraznil rozdíl mezi řízením o záznamu bodů do registru řidičů a řízením o přestupku. V řízení o přestupku je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je již pouze to, zda byl záznam bodů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. V námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci namítat, že řidiči byly v registru řidičů zaznamenány body, přestože žádný přestupek nespáchal, popřípadě že přestupek sice spáchal, ale byl mu zaznamenán nesprávný počet bodů. Zákonnost a správnost aktu, na jehož základě byl záznam proveden, se v daném řízení nepřezkoumává, neboť platí presumpce jeho správnosti. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by příslušný správní orgán body z registru odstranit.

[8] K námitkám, podle nichž žalobcem zpochybněné bloky nejsou způsobilými podklady pro zápis bodů, neboť na nich nejsou jeho pravé podpisy, krajský soud odkázal (obdobně jako správní orgány) na judikaturu Nejvyššího správního soudu a konstatoval, že ke zpochybnění skutečností uvedených v oznámení o uložení pokuty, které by vyvolalo

nutnost dalšího dokazování, nestačí pouhé tvrzení řidiče, že se daného přestupku nedopustil. Tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy. Žalobce však pouze obecně uvedl, že bloky týkající se přestupků ze dne 6. 12. 2016, 3. 8. 2017 a 13. 10. 2017 nepodepsal, resp. že někdo zfalšoval jeho podpis. K vyvrácení takto obecných tvrzení dle krajského soudu postačovala přesná identifikace žalobce jako pachatele těchto přestupků, včetně označení osobních dokladů, na jejichž základě byl žalobce ztotožněn. Krajský soud tedy uzavřel, že žalobce kvalifikovaným způsobem netvrdil, že se přestupků nedopustil, a správní spis obsahoval podklady, na jejichž základě bylo možné jeho námitky jednoznačně vyvrátit. Správní orgány tedy postupovaly v posuzovaném případě správně a své závěry náležitě odůvodnily.

II.

Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[9] Žalobce (stěžovatel) napadl uvedený rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž uvádí, že od počátku řízení tvrdil, že sporné pokutové bloky nepodepsal, pro rozhodnutí o daných přestupcích v blokových řízeních (resp. příkazních řízeních na místě) tedy nebyly splněny zákonné podmínky a sporné bloky proto nejsou pravomocnými rozhodnutími o přestupcích, a nemohou tedy být ani podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Existence podkladu pro záznam bodů je jednou z klíčových otázek, které je třeba v námitkovém řízení posoudit. Stěžovatel se tedy neztotožňuje se závěrem krajského soudu o obecnosti, nekonkrétnosti a nepodloženosti jeho argumentace. Krajský soud dle stěžovatele otázku pravosti jeho podpisů na zpochybněných blocích zcela vytěsnil z rozhodování. Stěžovatel připustil, že samotné tvrzení řidiče, že přestupek nespáchal, resp. že si spáchání přestupku není vědom, nezakládá povinnost správních orgánů vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v oznámení o uložení pokuty. V posuzovaném případě však byly dané pokutové bloky (jejich kopie) součástí spisového materiálu a tím se staly také podkladem pro rozhodnutí o stěžovatelových námitkách. Dle stěžovatele tedy není sporné, zda byla oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, resp. příkazem na místě z obsahového hlediska dostatečná pro záznam bodů do registru řidičů, nýbrž to, zda bylo o vině a trestu za přestupky, kterých se týkaly sporné bloky, pravomocně rozhodnuto. Dle stěžovatele krajský soud bez bližšího zdůvodnění předpokládal existenci pravomocného podkladového rozhodnutí pro zápis bodů, přičemž odhlíží od toho, že dané pokutové (příkazové) bloky jsou součástí spisového materiálu. Dále stěžovatel uvedl, že správní orgány neoznačily žádné skutečnosti, z nichž by vyplývalo, že podpisy na sporných blocích jsou jeho pravými podpisy. Stěžovatel odmítá, že by nesl důkazní břemeno ohledně prokázání nepravosti podpisů na jím zpochybněných blocích.

[10] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a odkázal na své vyjádření v řízení o žalobě, jehož část následně zopakoval.

III.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou

pokračování

osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátkou (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[12] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k přezkoumání napadeného rozhodnutí krajského soudu v mezích rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda toto rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[13] Vzhledem k tomu, že stěžovatel namítal mj. nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku spočívající v tom, že krajský soud náležitě nevypořádal žalobní argumentaci, podle níž sporné pokutové (příkazové) bloky nebyly způsobilými podklady pro zaznamenání bodů do registru řidičů, neboť na nich není jeho pravý podpis, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Pouze v případě, že je rozsudek přezkoumatelný, je totiž na místě zabývat se jeho správností a zákonností.

[14] Obsahem pojmu nepřezkoumatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v rozsudku ze dne 3. 12. 2019, č. j. 4 Azs 406/2019-28 (všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), kde s odkazem na svou ustálenou judikaturu shrnul, že „rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě; proč považoval žalobní námítky za liché, mylné nebo vyvrácené nebo proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy soud opomněl přezkoumat některou ze včas uplatněných žalobních námitek. Nesrozumitelné je pak rozhodnutí krajského soudu především tehdy, pokud z něho není zřejmé, jak soud rozhodl, v jaké věci, pokud výrok neodpovídá odůvodnění, případně pokud jsou v rozhodnutí krajského soudu jiné vnitřní rozpory. Dle judikatury Ústavního soudu (viz např. nálezy ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 21. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 686/02) je jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces a vylučujících libovůli při rozhodování, i povinnost soudů své rozsudky řádně odůvodnit (ve správním soudnictví srov. ustanovení § 54 odst. 2 s. ř. s.). Z odůvodnění tak musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Nepřezkoumatelné rozhodnutí nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces.“

[15] Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že popsané nároky na přezkoumatelnost rozhodnutí splňuje. Stěžovateli nelze přisvědčit, tvrdí-li, že krajský soud jeho argumentaci týkající se absence pravého podpisu na sporných pokutových blocích (resp. zfalšování jeho podpisu) „vytěsnil z rozhodování“. Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku srozumitelně vysvětlil, proč dle jeho názoru nebylo v posuzovaném případě zapotřebí shromažďovat další podklady dokládající pravost podpisů stěžovatele na sporných pokutových (příkazových) blocích. Dle krajského soudu tvrzení stěžovatele s ohledem na jejich obecnost a skutečnost, že nebyla podložena důkazními návrhy, nemohla vést ke zpochybnění pravosti podpisů, které by zakládalo povinnost správních orgánů shromáždit další podklady k doložení pravosti podpisů. Skutečnost, že stěžovatel s tímto závěrem krajského soudu nesouhlasí, ještě nezakládá nepřezkoumatelnost ani nezákonnost

napadeného rozsudku. Otázkou správnosti tohoto závěru krajského soudu se Nejvyšší správní soud bude v rozsahu uplatněných kasačních námitek zabývat dále v tomto rozsudku.

[16] Stěžovatel v posuzovaném případě brojí proti rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů do registru motorových vozidel. Podstatou jeho argumentace je to, že jím zpochybněné pokutové (příkazové) bloky nepovažuje za pravomocná rozhodnutí, a tedy ani za způsobilé podklady pro zaznamenání bodů, neboť je nepodepsal. Podpisy na daných blocích dle stěžovatele nejsou jeho pravými podpisy.

[17] Postup zaznamenávání bodů v registru motorových vozidel je upraven v § 123b zákona o silničním provozu. Odstavec 2 tohoto ustanovení stanoví: *„Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.“*

[18] Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu platí: *„Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“*

[19] Rozsah řízení o námitkách podaných dle § 123f zákona o silničním provozu vymezil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, na který odkazoval také krajský soud v napadeném rozsudku. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil potřebu rozlišovat mezi řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů a řízeními o přestupcích. Konkrétně uvedl: *„Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěry žalovaného i krajského soudu, dle nichž je nutno rozlišovat výše zmíněná správní řízení dle jejich předmětu. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „zákon o přestupcích“), či v jiném právním předpisu, jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku (zavinění atd.). V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků proti těmto rozhodnutím, jsou-li zákonem připuštěny.“* K okruhu námitek uplatnitelných v řízení o námitkách Nejvyšší správní uvedl následující: *„V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o*

pokračování

přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem.“ Následně Nejvyšší správní soud formuloval následující závěry: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“

[20] Námitkou, v níž řidič zpochybňoval způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů tvrzením, že se na daném bloku nenachází jeho podpis, se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 20. 9. 2017, č. j. 2 As 167/2017-35, v němž uvedl: „*Právě podpis na pokutovém bloku pak má zásadní význam, neboť jím obviněný stvrzuje souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Současně je podpis podmínkou pro nabytí právní moci pokutového bloku i toho, aby jako rozhodnutí vydané ve specifickém zkráceném řízení podléhalo omezenému přezkumu, aniž by mohla být věc projednána ve správním řízení či aniž by mohl být uplatněn řádný opravný prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011-93).*“ Následně Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud byl při přezkumu rozhodnutí žalovaného správní orgánu ve věci námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů povinen posoudit, zda tvrzení stěžovatele ohledně absence jeho podpisu jsou způsobilá zpochybnit formální náležitosti podkladového správního aktu, na který se vztahuje presumpce správnosti.

[21] Z citované judikatury tedy vyplývá, že stěžovatelem vznesené námitky obecně lze uplatnit v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů, neboť směřují ke zpochybnění způsobilosti podkladů, na jejichž základě byl záznam proveden. Relevanci tohoto typu námitek pro dané řízení ovšem správní orgány ani krajský soud nezpochybňovaly. Dospěly pouze k závěru, že v posuzovaném případě tato námitka není důvodná, neboť tvrzení stěžovatele nemůže s ohledem na svoji obecnost a skutečnost, že stěžovatel k jeho doložení neoznačil žádné důkazy, a rovněž vzhledem k množství údajů, jimiž byl stěžovatel ve sporných blocích identifikován, vést k účinnému zpochybnění pravosti jeho podpisů.

[22] Již v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud připustil, že oznámení policie, na jejichž základě je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jsou-li v řízení o námitkách zpochybněny údaje zde zaznamenané. V takovém případě tento záznam sám o sobě nemůže

být dostačujícím důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se účastník řízení přestupku dopustil, že byl přestupek projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, především sporné bloky samotné.

[23] Na tyto závěry Nejvyšší správní soud navázal např. v rozsudku ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32, na který odkázal také krajský soud: *„Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z důkazů dalších. Současně však nelze závěry vyslovené v rozsudku č. j. 5 As 39/2010-76 chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Správní orgán musí v takovém případě posuzovat jak kvalitu zpochybňujících tvrzení řidiče, tak i kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, nebo ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33, na které odkazoval také krajský soud v napadeném rozsudku).“*

[24] V daném případě postupoval již správní orgán prvního stupně v souladu s touto judikaturou, když si, jak požadoval i stěžovatel, vyžádal kopie všech pěti pokutových (příkazových) bloků a ověřil jejich zákonné náležitosti (včetně podpisů stěžovatele), jakož i správnost jednotlivých záznamů bodů na jejich podkladě. Nejvyššímu správnímu soudu tedy není zřejmé, kam stěžovatel směřuje svou kasační argumentací, podle níž krajský soud nezohlednil, že v posuzovaném případě byly sporné pokutové bloky, resp. jejich kopie, součástí spisového materiálu a tím se staly také podkladem pro rozhodnutí o stěžovatelových námitkách. Z odůvodnění napadeného rozsudku je naopak patrné, že krajský soud si byl dané skutečnosti vědom a rovněž on sám (obdobně jako správní orgány) z obsahu sporných bloků založených ve správním spise vycházel.

[25] Provádět další dokazování nad rámec uvedeného však správní orgány ani krajský soud nebyly na základě tvrzení stěžovatele zpochybňujícího pravost jeho podpisu na třech blocích povinny. Otázkou zpochybňování pravosti podpisů se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 7. 5. 2019, č. j. 4 Afs 62/2019-40: *„Podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze úspěšně zpochybnit pravost podpisu a domoci se jeho posouzení znalcem, když účastník řízení předloží relevantní tvrzení, která jsou způsobilá pravost podpisu zpochybnit tím, že nabízejí věrohodné vysvětlení, proč se nejedná o pravý podpis (viz rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-359, a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 5 As 38/2011-177).“* V rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-359, Nejvyšší správní soud konkrétně uvedl následující: *„Nejvyšší správní soud se proto plně ztotožňuje s krajským soudem v názoru, že ten, kdo hodlá doručení písemnosti zpochybnit, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení, tedy musí předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení zpochybnit, neboť vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla. To ostatně konstatoval nejen krajský soud v přezkoumávaném rozsudku, ale ve výše uvedeném judikátu i Nejvyšší správní soud, když hovořil o tom, že ne každá námitka vznesená proti doručení musí být relevantní, ale pouze taková, která je schopna verzi reality, z níž vycházely finanční orgány, relevantně zpochybnit.“* Z rozsudku Nejvyššího správní soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020-20, je zřejmé, že se citované závěry uplatní také v řízení o námitkách dle § 123f zákona o silničním provozu.

pokračování

[26] Z citované judikatury tedy vyplývá, že pouhé tvrzení stěžovatele, že podpis na pokutových (příkazových) blocích není jeho pravým podpisem, samo o sobě nezakládá správním orgánům povinnost provádět dokazování ohledně pravosti těchto podpisů. Tato povinnost by správním orgánům vznikla až v případě, že by stěžovatel předestřel konkrétní věrohodná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že se o jeho podpis nejedná (například se v době vydání sporných bloků nacházel v zahraničí, popřípadě mu byl odcizen doklad, na jehož základě byl následně ztotožněn jako přestupce), a případně označil důkazy k prokázání těchto tvrzení.

[27] Aplikace výše uvedené judikatury týkající se zpochybňování údajů v oznámení o uložení pokuty a pravosti podpisu na pokutovém (příkazovém) bloku nepředstavuje jakési nepřipustné přenesení důkazního břemene ohledně pravosti podpisu na účastníka řízení, jak stěžovatel naznačuje v kasační stížnosti. Jedná se pouze o povinnost tohoto účastníka odpovídajícím způsobem konkretizovat svá tvrzení, jimiž se snaží zpochybnit náležitosti individuálního správního aktu, jemuž svědčí presumpce správnosti. Opačný přístup k daným otázkám by vedl k absurdním důsledkům, neboť by umožňoval účastníkovi řízení o námitkách popřít relevanci každého pokutového (příkazového) bloku pouhým tvrzením, že podpis na daném bloku není jeho, čímž by bez dalšího vznikala povinnost správního orgánu provádět k této otázce dokazování. Tím by byla zcela popřena podstata záznamu bodů do registru řidičů jako v zásadě jednoduchého evidenčního úkonu správního orgánu.

[28] Stěžovatel v průběhu správního řízení i následně v řízení o žalobě pouze tvrdil, že sporné pokutové (příkazové) bloky nepodepsal. Toto své tvrzení konkretizoval toliko tím, že se v daných případech jednalo o přestupky spočívající v porušení nejvyšší dovolené rychlosti, u nichž by neměl důvod souhlasit s jejich projednáním v blokovém řízení, resp. v příkazním řízení na místě, neboť si byl vědom toho, že tyto přestupky jsou spojeny se záznamem bodů do registru řidičů (u přestupků spočívajících v nepoužití bezpečnostního pásu si údajně naopak následku v podobě záznamu bodů vědom nebyl). Dále poukázal na vizuální odlišnost podpisů na jím zpochybněných třech blocích a dvou blocích týkajících se právě nepoužití bezpečnostního pásu, jejichž podpis nepochybňoval.

[29] Z uvedeného je zřejmé, že stěžovatel nepředestřel žádná skutková tvrzení, která by vylučovala, že dané bloky podepsal, nebo věrohodně vysvětlovala, jak došlo k vydání těchto bloků, které obsahovaly celou řadu jeho osobních údajů a rovněž čísla jeho občanského a řidičského průkazu. Pouhý odkaz na vizuální odlišnost podpisů (přestože Nejvyšší správní soud připouští, že konkrétně podpisy na blocích ze dne 6. 12. 2016 a ze dne 13. 10. 2017 se skutečně vizuálně odlišují od ostatních podpisů více, než tyto ostatní podpisy mezi sebou navzájem, ovšem do určité míry jsou navzájem odlišné i podpisy na blocích ze dne 19. 6. 2017 a ze dne 19. 4. 2018, jejichž pravost stěžovatel nezpochybňoval) a na to, že by stěžovatel vzhledem k závažnosti hrozící sankce neměl důvod souhlasit s projednáním daných přestupků v blokovém řízení či příkazním řízení na místě, takové vysvětlení nepředstavuje.

[30] Pokud totiž stěžovatel tvrzením o tom, že dané podpisy jsou padělané, naznačuje, že dva různí policisté v celkem třech případech po té, co si zapsali veškeré výše zmiňované stěžovatelovy údaje a stěžovatel údajně odmítl projednání přestupku v blokovém řízení (příkazem na místě), zfalšovali jeho podpisy na pokutových (příkazových) blocích, nelze než

uvést, že pro takové tvrzení stěžovatel neoznačil žádné důkazy ani neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by tuto jeho krajně nevěrohodnou verzi reality podporovaly. Navíc pokud by někdo skutečně měl v úmyslu napodobit podpis stěžovatele, jistě by se snažil k vizuální podobě stěžovatelova podpisu co nejvíce přiblížit, a ne naopak připojit podpis na první pohled odlišný.

[31] Nejedná se tedy o tvrzení, které by zpochybňovalo správnost údajů, resp. pravost náležitostí sporných bloků takovým způsobem, aby bylo nezbytné nad rámec vyžádání si kopií jednotlivých bloků provádět další důkazy k prokázání tam uvedených skutečností.

IV.

Závěr a náklady řízení

[32] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji dle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[33] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, od účastníka, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému ovšem žádné náklady nad rámec běžné administrativní činnosti v tomto řízení nevznikly, takže mu Nejvyšší správní soud náhradu jeho nákladů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. prosince 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu